

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJE

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 22. kolovoz 2018.

[Multimedia]

Poštovati ime Gospodnje

Biblijska čitanja

Izl 20, 7: „Ne uzimaj uzalud imena Jahve, Boga svoga, jer Jahve ne oprašta onome koji uzalud izgovara ime njegovo". Iv 17, 25-26: „Oče pravedni, [...] njima sam očitovao tvoje ime, i još ću očitovati, da ljubav kojom si ti mene ljubio bude u njima – i ja u njima".

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Nastavljamo kateheze o Božjim zapovijedima. Danas ćemo govoriti o zapovijedi: „Ne uzimaj uzalud imena Jahve, Boga svoga" (Izl 20, 7). S pravom čitamo ovu Božju riječ kao poziv da se ne vrijeđa Božje ime i da se izbjegava upotrebljavati ga na nedoličan način. To jasno značenje nas priprema više produbiti ove dragocjene riječi, da ne koristimo Božje ime uzalud, na nedoličan način.

Poslušajmo ih bolje. Verzija „ne uzimaj" prijevod je izraza koji doslovno, kako na hebrejskom tako i na grčkom, znači „ne uzimaj na sebe, ne preuzimaj na sebe".

Izraz „uzalud" je jasniji i želi reći: „uprazno, bez potrebe". Referira se na praznu ljušturu, na oblik lišen sadržaja. Karakteristika je licemjerja, formalizma i laži služiti se riječima ili koristiti Božje ime,

ali uzalud, bez istine.

Ime u Bibliji je duboka istina o stvarima, a osobito o ljudima. Ime često predstavlja poslanje. Na primjer, Abraham u Postanku (usp. 17, 5) i Šimun Petar u Evanđeljima (usp. Iv 1, 42) dobivaju novo ime koje ukazuje na zaokret u njihovu životu. A istinsko poznavanje Božjeg imena dovodi do preobrazbe vlastitog života: od časa kad Mojsije spozna je Božje ime njegova se povijest mijenja (Izl 3, 13-15).

Božje se ime, u židovskim obredima, svečano proglašavalo na Veliki Dan pomirenja i narodu se opraštalo jer se preko imena dolazi u doticaj sa samim životom Boga koji je milosrđe.

Dakle, „preuzeti na sebe Božje ime” znači preuzeti na sebe njegovu stvarnost, ući u snažan, bliski odnos s Njim. Za nas kršćane ta zapovijed je poziv da se spomenemo da smo kršteni „u ime Oca i Sina i Duha Svetoga” kao što govorimo svaki put kad činimo znak križa na sebi, kako bismo živjeli naše svakodnevne poslove u živom i stvarnom zajedništvu s Bogom, to jest u njegovoj ljubavi. I vezano uz ovo - činiti znak križa - želim još jednom ponoviti: učite djecu križati se. Jeste li vidjeli kako to djeca čine? Ako kažeš djeci: „Prekriži se”, čine nešto a da ni sami ne znaju što. Ne čine znak križa! Učite ih spominjati se imena Oca, Sina i Duha Svetoga. To je prvi čin vjere jednog djeteta. Evo vam zadaće koju trebate učiniti: učiti djecu prekrižiti se.

Netko bi mogao pitati: je li moguće uzeti Božje ime dvolično, kao formalnost, uzalud? Odgovor je nažalost pozitivan: da, to je moguće. Može se živjeti lažni odnos s Bogom. Isus je to govorio zakonoznancima; činili su stvari, ali nisu činili ono što je Bog htio. Govorili su o Bogu, ali nisu vršili Božju volju. I savjet koji daje Isus glasi: „Činite ono što govore, ali ne ono što čine”. Moguće je živjeti lažni odnos s Bogom, poput tih ljudi. I ova Riječ Dekaloga upravo je poziv na odnos s Bogom koji neće biti lažan, koji će biti lišen licemjerja, na odnos u kojem se pouzdajemo u Njega sa svime što jesmo. U konačnici, sve do onog dana kad budemo s Gospodinom riskirali naše postojanje, sve dok se izravno ne osvjedočimo da se u njemu nalazi život, mi samo teoretiziramo.

To je kršćanstvo koje dotiče srca. Zašto sveci imaju tu sposobnost dotaknuti srce ljudi? Zato što sveci ne pričaju samo, već čine. Srce obuzme ganuće kad neka sveta osoba progovori, kad nam govori stvari. I mogu to zato što u svecima vidimo ono što naše srce duboko želi: autentičnost, prave odnose, radikalnost. I to se vidi i kod onih „svetaca iz susjedstva” koje predstavljaju, na primjer, roditelji koji daju svojoj djeci primjer dosljednog, jednostavnog, poštenog i velikodušnog života.

Ako sve više kršćana bude uzimalo Božje ime bez himbe – provodeći na taj način u djelo prvi zahtjev iz Očenaša, „sveti se ime tvoje” – bit će sve više onih koji će slušati navještaj Crkve i taj će navještaj biti uvjerljiviji. Ako naš konkretan život očituje Božje ime, tada se vidi kako je lijepo krštenje i kakav je veliki dar Euharistija, kakva je uzvišena veza između našeg tijela i Tijela Kristova: On u nama i mi u Njemu! Ujedinjeni! To nije licemjerje, to je istina. To ne znači govoriti ili

moliti poput papagaja, to znači moliti srcem, ljubiti Gospodina.

Od Kristova križa pa nadalje, nitko ne može samoga sebe prezirati i loše misliti o svom vlastitom životu. Nitko i nikada! Što god da je učinio. Jer ime svakoga od nas je na Kristovim ramenima. On nas nosi! Vrijedi preuzeti na nas Božje ime jer je on preuzeo na sebe naše ime sve do kraja, čak i zlo koje je u nama; on je preuzeo taj teret da nam oprosti, da u naše srce utisne svoju ljubav. Zato Bog proglašava u ovoj zapovijedi: „Uzmi me na sebe, jer sam ja uzeo tebe na sebe”.

Svatko može zazvati sveto ime Gospodina, koji je vjerna i milosrdna Ljubav, u kojoj god da se situaciji nalazio. Bog nikada neće reći „ne” srcu koje ga iskreno zazove. I vratimo se našoj "zadaći": naučiti djecu pravilno činiti znak križa.

U sklopu pozdrava vjernicima na talijanskom jeziku

Dok pozdravljam talijanske hodočasnike u mislima mi je tragedija koja se dogodila posljednjih dana u Kalabriji u klancu Raganello, gdje su izletnici iz raznih dijelova Italije izgubili život u nabujalom potoku. Dok one koji su poginuli na tako dramatičan način povjeravam Božjoj milosrdnoj dobroti, izražavam svoju duhovnu blizinu njihovim obiteljima, kao i povrijeđenima.